

In dankbare herinnering aan

JOHANNES ANTONIUS ALOUISIUS
KAMPHUIS

weduwnaar van

JOHANNA MARIA RIKKEN

Hij werd geboren op 17 juni 1912 te Losser en overleed geheel onverwacht op 14 juli 1994 te Hengelo ov.

Na de gezongen uitvaartviering in de H. Lambertuskerk te Hengelo ov. op 19 juli 1994 hebben wij hem begeleid naar het crematorium „Enschede“ te Usselo.

Omdat zijn vader al op jonge leeftijd overleed moest pa, als oudste van 11 kinderen uit een degelijk katholiek gezin, reeds op jonge leeftijd aan het werk om zijn moeder te ondersteunen bij de opvoeding van de jongere broers en zussen.

Voor hem een vanzelfsprekende zaak.

Voor het werk van met name zijn broer Chris, als Missionaris werkzaam op de Solomon Islands, had hij altijd diepe bewondering.

Zijn eigen grote ideaal, het onderwijzerschap heeft hij hierdoor nooit kunnen verwezenlijken.

Erg blij was hij dan ook dat later 2 van zijn eigen kinderen zijn dromen hebben doen uitkomen.

Hij was introvert en daardoor een man van weinig woorden. Hierdoor was het vaak moeilijk om te peilen wat er in z'n binnenste schuil ging.

Op jeugdige leeftijd werd hij lid van een kerkkoor en dat heeft hij tot op hoge leeftijd volgehouden, want zei hij altijd: „Zingen is

bidden voor twee.“

Een andere hobby was zijn liefde voor de natuur.

Zijn grote passie was zijn tuin, hierin kon hij vaak uren achtereen bezig zijn. Met zijn neiging tot perfectionisme was het niet gauw goed genoeg.

Hij stelde hoge eisen, zowel aan zichzelf alsook aan anderen. Als kinderen hebben we het daar niet altijd even gemakkelijk mee gehad.

Toch zijn we dankbaar te weten dat hij altijd veel liefde voor ons heeft gehad. Ook met zijn kleinkinderen en achterkleinkind had hij een fijne band.

Hij kon echt genieten van de vorderingen die ze maakten bij hun studie of in het maatschappelijk leven.

Door het overlijden van ma viel voor hem een stuk levensvreugde weg.

In de wetenschap dat zijn kinderen zich wel konden redden, zeg hij zijn missie voltooid. Zijn grote wens, om zich met ma te kunnen herenigen, is nu eindelijk vervuld.

Bedankt voor alles lieve pa en opa.

Uw belangstelling en medeleven, ondervonden na het overlijden van onze pa en opa, was voor ons een grote steun.

Hiervoor onze oprechte dank.

Kinderen,
kleinkinderen
en achterkleinkind.